Canon de rugăciune către Sfântul cuvios Antonie cel mare

(s.v. 17 ianuarie / s.n. 30 ianuarie)

Sfântul cuvios Antonie cel mare (s.v. 17 ianuarie / s.n. 30 ianuarie):

https://www.academia.edu/45388328/Sf%C3%A2ntul_cuvios_Antonie_cel_mare_17_ianuarie_

https://archive.org/details/sf.-antonie-cel-mare-nou/mode/2up

***

Materiale despre Sfântul cuvios Antonie cel mare:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-cuv-Antonie-cel-mare-(17-ian-)

https://archive.org/details/@steaemy?query=+Antonie+cel+mare+

&&&

Troparul Sfântului cuvios Antonie cel mare, glasul al 4-lea: Asemănându-te cu obiceiurile râvnitorului Ilie şi urmând Botezătorului pe drepte cărări, prea cuvioase părinte Antonie, te-ai făcut locuitor pustiului şi ai întărit lumea cu rugăciunile tale. Pentru aceasta, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

Cântarea 1

Irmos: Pe Faraon cel ce era purtat în carele de război, l-a cufundat toiagul lui Moise, cel ce a făcut minuni de demult, lovind în chipul Crucii şi despărţind marea. Şi pe Israel cel fugărit, care mergea pe picioare, l-a mântuit, pe cel ce cânta cântare lui Dumnezeu.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Antonie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

La nemurire şi la Viaţă veşnică ajungând cu adevărat şi de raza cea întreit strălucitoare, părinte, din plin fiind luminat, roagă-te, să fie luminat sufletul meu cel întunecat, cu luminarea harului, ca după vrednicie să te laud pe tine.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Antonie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Tânăr fiind cu vârsta trupului şi pe calea cea nouă a faptei bune apucând, ai călătorit pe dânsa, fără primejdie, plecându-te Legii celei noi a Mântuitorului, de trei ori fericite şi poruncilor Evangheliei celor de viaţă purtătoare ai urmat.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu Lumina cea de trei ori mai strălucitoare decât soarele luminat fiind, prea înţelepte, vrăjmăşeasca întărâtare a demonilor, fericite şi gurile căscate ale fiarelor şi durerile vătămătorilor, ca pe o pânză de păianjen le-ai sfărâmat, aprins fiind de dumnezeiasca dragoste.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Având îndrăzneală, ca o Maică a lui Dumnezeu, către Cel ce S-a născut din tine, Cuvântul Cel Unul-Născut, împreună fără de început cu Tatăl şi de o fiinţă cu Duhul, nu înceta a-L ruga, ceea ce eşti cu totul fără de prihană, să izbăvească din nevoi pe cei ce te măresc pe tine, de Dumnezeu Născătoare.

Catavasie: Pământul cel roditor de adâncime, uscat l-a trecut oarecând soarele; căci ca un zid s-a închegat apa de amândouă părţile, trecând poporul marea pedestru şi lui Dumnezeu cu plăcere cântând: să cântăm Domnului, căci cu Slavă S-a prea slăvit.

Cântarea a 3-a

Irmos: Cel ce ai întărit din început cerurile cu priceperea şi ai întemeiat pământul peste ape, întăreşte-mă pe piatra poruncilor Tale, Hristoase; că nu este Sfânt afară de Tine, Unule Iubitorule de oameni.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Antonie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu cuget întărit şi cu minte statornică potolind văpaia patimilor, te-ai îmbrăcat în luminata haină a nepătimirii, Sfinte Antonie şi în veşmântul mântuirii, părinte.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Antonie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu năvăliri prea tari demonii îndrăznind şi în fiare prefăcându-se, ai defăimat puterea lor cea slabă, că ai avut ajutor pe Cel tare în războaie.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Purtătorul de Dumnezeu, prea cuviosul părinte Antonie, biruind căpeteniile şi stăpâniile întunericului cu înfrânare tare s-a făcut purtător de izbândă biruitor, mărirea pustnicilor şi lauda călugărilor.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Mintea mea cea robită de patimi, ridică-o, Curată, cu Puterea de viaţă care S-a arătat lumii din tine şi la viaţă o povăţuieşte, ceea ce singură ai sfărâmat porţile morţii, cu naşterea ta.

Catavasie: Întărirea celor ce nădăjduiesc spre Tine, întăreşte, Doamne, Biserica Ta, pe care o ai câştigat cu Scump Sângele Tău.

Cântarea a 4-a

Irmos: Tu eşti tăria mea, Doamne, Tu, şi puterea mea, Tu, Dumnezeul meu, Tu, bucuria mea, Cel ce n-ai părăsit sânurile părinteşti şi a noastră sărăcie ai cercetat-o. Pentru aceasta, cu proorocul Avacum strig către Tine: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Antonie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Scară dumnezeiască de fapte bune făcându-ţi, la înălţime te-ai suit, părinte şi ai văzut pe Dumnezeu sprijinindu-Se pe dânsa şi daruri prea bogate împărţind, celor ce cu credinţă cântă: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Antonie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu totul te-ai sfinţit lui Dumnezeu, Sfinte prea cuvioase părinte Antonie, singur cu EI unindu-te, prea înţelepte, prin fapta bună şi grăind împreună, şi de arătarea lui Dumnezeu ca un curat învrednicindu-te; că de pământ şi de cele pământeşti depărtându-te, după vrednicie ai aflat Cereasca desfătare.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Mintea şi sufletul curătindu-ţi, părinte Antonie, ai vădit înşelăciunea cea de suflet pierzătoare, părinte şi meşteşugirile şi amăgirile cele amare şi nălucirile vrăjmaşilor; că pătimind te-ai învăţat, şi ajungând la cunoştinţă ai învăţat mulţimile călugărilor, prea fericite.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Pe Dumnezeu, cel ce S-a Întrupat din tine, care neschimbat a rămas precum a fost şi fireşte de o fiinţă fiind, este întocmai cu Tatăl şi cu tine, roagă-L, Ceea ce L-ai născut, să dăruiască iertare de greşeli şi mântuire sufletelor celor ce te laudă pe tine cu credinţă.

Catavasie: Acoperit-a cerurile bunătatea Ta, Hristoase; că ieşind din Chivotul sfinţirii Tale, din Maică nevătămată, în Biserica slavei Tale Te-ai arătat ca un Prunc în braţe purtat şi s-au umplut toate de lauda Ta.

Cântarea a 5-a

Irmos: Pentru ce m-ai lepădat de la faţa Ta, Cel ce eşti lumină neapusă? Că m-a acoperit întunericul cel vrăjmaş pe mine, ticălosul. Ci, Te rog, întoarce-mă şi la lumina poruncilor Tale îndreptează căile mele.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Antonie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Locuitor întru tine având pe Dumnezeu, cel ce pe toate le vede, fericite, care te-a învăţat şi te-a luminat şi te-a înţeleptit, de trei ori fericite, suişurile sufletelor celor curate şi fericite a le vedea te-ai învrednicit.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Har de tămăduiri asupra bolilor celor de multe feluri şi putere asupra duhurilor celor necurate ţi-a dăruit ţie, Hristos, înţelepte; că firea biruind, părinte, te-ai împărtăşit de darurile Duhului, cele mai presus de fire.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cei ce te avem pe tine Zid şi cu apărarea ta suntem înconjuraţi, care ne lăudăm cu dumnezeiasca ta mărire, pe tine te fericim; că tu, Preasfântă, izvorăşti sufletelor noastre bucurie şi veselie.

Catavasie: Când a văzut Isaia, în vedenie, pe Dumnezeu pe scaun prea înalt, de Îngerii Slavei înconjurat, a strigat: O, eu ticălosul! Că am văzut mai înainte pe Domnul Întrupat, pe Cel ce stăpâneşte pacea şi lumina cea adevărată.

Cântarea a 6-a

Irmos: De adâncul greşelilor fiind înconjurat, chem adâncul milostivirii Tale cel neurmat: din stricăciune, Dumnezeule, scoate-mă.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Antonie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Din fragedă copilărie luând asupră-ţi felul de viaţă cel după Lege, de Dumnezeu insuflate, l-ai păzit până la sfârşit şi ca un dumnezeiesc biruitor ai luat cunună de biruinţă de la Împăratul tuturor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Avându-te pe tine, fericite, rugător prea puternic către Dumnezeu, părtaş al grijilor noastre, ocrotitor şi apărător şi mijlocitor binevoitor, ne mântuim de toate nevoile, de ispite şi de primejdii.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Înălţat-ai cu adevărat firea omenească cea căzută, născând fără sămânţă pe Fiul cel văzut, pe cel cu Chip dumnezeiesc şi deopotrivă cu Tatăl, de Dumnezeu Născătoare.

Catavasie: Strigat-a Ţie bătrânul, văzând cu ochii mântuirea, care a venit popoarelor de la Dumnezeu: Hristoase, Tu eşti Dumnezeul meu.

Condac, glasul al 2-lea:

Podobie: Cele de sus căutând de tot necazul ne izbăvim, de Dumnezeu Născătoare.

Lepădând tulburările lumeşti, viaţa sihăstrească ai dus-o până la capăt, Botezătorului urmând îndeaproape, prea cuvioase. Deci împreună cu dânsul te cinstim, părinte al părinţilor, Sfinte Antonie.

Cântarea a 7-a

Irmos: De pogorârea lui Dumnezeu focul s-a ruşinat de demult în Babilon. Pentru aceasta, tinerii în cuptor, cu picioare sprintene, ca într-o grădină verde dănţuind, cântau: Binecuvântat este Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Antonie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Şi făcutu-s-au obrajii tăi ca nişte vase de miresme pline de bunul miros al faptelor bune, îmbălsămând de mântuire, întocmai ca o pajişte înflorită, pe cei ce strigă cu dragoste: bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Harul Preasfântului Duh sălăşluindu-se întru tine, părinte, te-a făcut alungător al duhurilor viclene şi învăţător călugărilor, strigând: bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Pe Maria cea prea curată şi Preasfântă să o lăudăm; că printr-însa ne izvorăşte harul darurilor celor mai presus de minte, ca dintr-un Izvor al dumnezeieştii bunătăţi. Pe care cu gând cucernic, acum să o fericim.

Catavasie: Pe Tine, Cel ce ai răcorit în foc pe tinerii care Dumnezeu Te-au numit şi în Fecioară nepătată Te-ai Sălăşluit, Dumnezeu Cuvântul, Te lăudăm, cântând cu dreaptă credinţă: bine este cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Cântarea a 8-a

Irmos: De şapte ori cuptorul, chinuitorul haldeilor, l-a ars nebuneşte, pentru cinstitorii de Dumnezeu; dar văzându-i pe aceştia mântuiţi de o putere mai mare, Făcătorului şi Izbăvitorului a strigat: Tineri, binecuvântaţi-L, preoţi lăudaţi-L, popoare prea înălţaţi-L întru toţi vecii.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Antonie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Sfinte Antonie, neadormit fiind în rugăciuni, întărit în ajunări şi răbdător întru ispite, ai petrecut curat la cuget ca un înger şi lui Dumnezeu ai strigat: tineri binecuvântaţi-L, preoţi lăudaţi-L, popoare prea înălţaţi-L întru toţi vecii.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Antonie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu cereri stăruitoare şi cu rugăciuni, apropiindu-te neîncetat de Dumnezeu, spre înălţimea cerească ai alergat, cuvioase; scăpând din cursele demonilor şi din tirania lor eliberându-te, de Dumnezeu insuflate, ai cântat: preoţi lăudaţi, popoare prea înălţaţi pe Hristos întru toţi vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Ca un nou Moise făcându-te, biruinţă ai ridicat în pustiu asupra vrăjmaşilor şi a celor ce se luptau cu tine, mergând în fruntea poporului ce alcătuia adunarea sihaştrilor, care cu veselie şi cu cinstită viaţă au strigat Stăpânului: preoţi lăudaţi, popoare prea înălţaţi pe Hristos întru toţi vecii.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

De Dumnezeu Născătoare, prea curată, curăţeşte rănile sufletului meu şi semnele păcatului, spălându-le cu izvoarele cele din coasta Celui Născut al tău şi curăţindu-le cu apele cele dintr-însa; căci către tine strig şi la tine caut adăpost şi pe tine te chem, ceea ce eşti plină de har.

Catavasie:

Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

În focul cel mistuitor uniţi fiind tinerii, cei ce au fost cei dintâi în cinstirea de Dumnezeu, dar de văpaie nefiind vătămaţi, cântare dumnezeiască au cântat: binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Spăimântatu-s-a de aceasta cerul şi marginile pământului s-au minunat, că Dumnezeu S-a arătat oamenilor trupeşte şi pântecele tău s-a făcut mai desfătat decât cerurile. Pentru aceasta, pe tine, Născătoare de Dumnezeu, începătoriile Cetelor îngereşti şi omeneşti, te măresc.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Antonie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Sosit-a sărbătoarea ta cea purtătoare de lumină, prea fericite părinte Antonie, plină de bucurie, plină de duhovnicească veselie, plină de Duh Sfânt, plină de bună mireasmă şi de luminare; şi acum câştigându-te pe tine îndreptar sihăstriei şi legiuitor, ne bucurăm.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Antonie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Nu înceta rugând pe Izbăvitorul, prea cinstite părinte, să dăruiască, celor ce săvârşesc cu evlavie sfinţită pomenirea ta, iertare de greşeli, împărţire de daruri, dumnezeiască ocrotire, sufletelor mântuire şi veşnică izbăvire.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Întocmai ca un înger vieţuind pe pământ, ai aflat Luminarea cea întocmai cu îngerii; că te-ai împărtăşit de strălucirea lor cea dumnezeiască. Cu care împreună te şi bucuri neîncetat, ca un dumnezeiesc prooroc, ca un mucenic de cunună purtător, ca un mai mare al călugărilor.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Zămislit-ai, Fecioară, fără sămânţă, fără pofte trupeşti, pe Cuvântul lui Dumnezeu, Cel ce a zidit toate şi fără stricăciune şi fără dureri de maică L-ai născut. Pentru aceasta pe tine, Născătoare de Dumnezeu, cu inima şi cu graiul mărturisindu-te, te mărim.

Catavasie: În Lege, în umbră şi în Scriptură închipuire vedem noi credincioşii: toată partea bărbătească, ce deschide pântecele, Sfânt lui Dumnezeu este. Deci pe Cuvântul cel mai înainte Născut, Fiul Tatălui Celui fără de început, Cel Întâi-Născut din Maică fără ispită bărbătească, Îl slăvim.

Sedelna, glasul al 4-lea. **Podobie:** Degrab ne întâmpină pe noi mai înainte până ce nu ne robim când vrăjmaşii Te hulesc pe Tine şi ne îngrozesc pe noi, Hristoase, Dumnezeul nostru, pierde cu Crucea Ta pe cei ce se luptă cu noi, ca să cunoască cât poate credinţa dreptmăritorilor, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Chemării Domnului tău ai urmat, lepădându-te de lume şi de toate frumuseţile ei, prea fericite părinte Antonie; povara pustniciei cu osârdie ai răbdat şi taberele demonilor cu bărbăţie le-ai alungat. Pentru aceasta, cu credinţă şi cu cântări, cinstim pururea pomenirea ta.

Sedelna, glasul al 8-lea. **Podobie:** Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Crucea Domnului ridicând, înţelepte şi Lui până la sfârşit urmând, mintea nu ţi-ai întors la lume, de Dumnezeu înţelepţite; ci, cu înfrânarea şi cu ostenelile, patimile ţi-ai omorât şi pe tine însuţi te-ai gătit biserică Domnului. Pentru aceasta ai luat răsplătire darurile de a vindeca bolile şi a alunga duhurile, de Dumnezeu purtătorule, părinte Antonie. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu iertare de greşeli să dăruiască, celor ce prăznuiesc cu dragoste, sfântă pomenirea ta.

Sedelna Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 8-lea. **Podobie:** Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Ca o Mireasă cu totul fără prihană a Făcătorului, ca o Maică nenuntită a Izbăvitorului, ca una ce eşti locaş Mângâietorului, prea lăudată, pe mine cel ce sunt locaş întinat al fărădelegii şi întru cunoştinţă batjocură demonilor m-am făcut, grăbeşte de mă izbăveşte de lucrarea lor cea rea, locaş luminat prin fapta bună făcându-mă, ceea ce eşti de Lumină primitoare, curată. Alungă negura patimilor şi mă învredniceşte de Împărtăşirea cea de sus şi de Lumina cea neînserată, cu rugăciunile tale.

Sinaxar

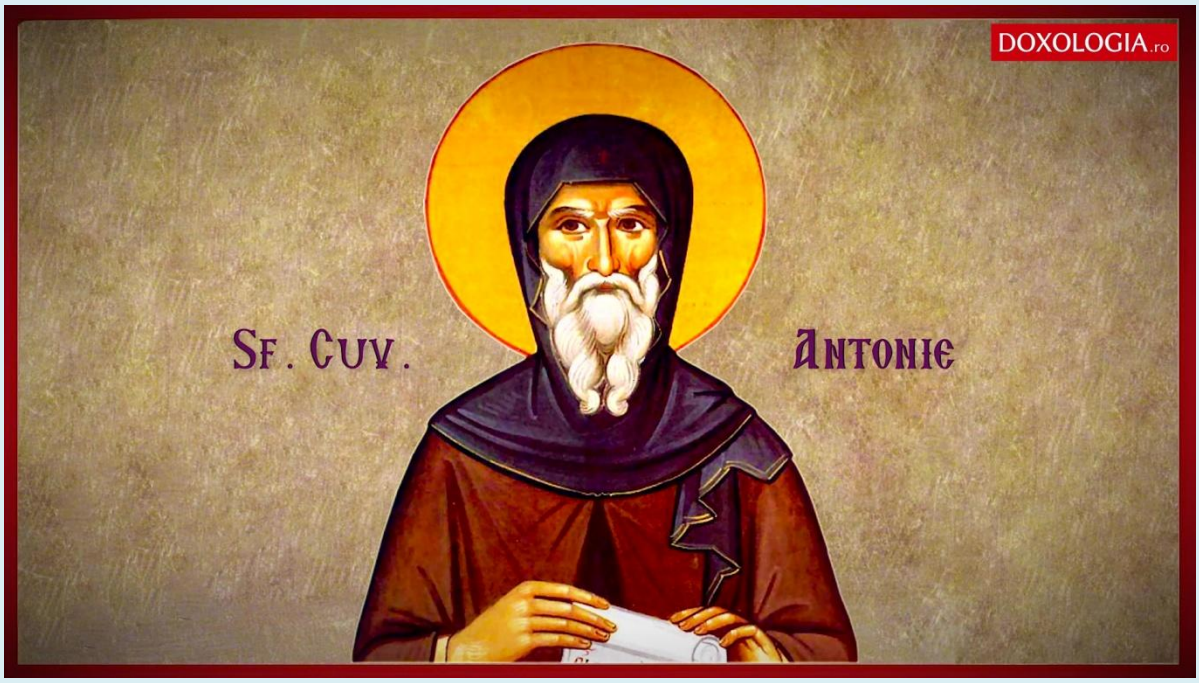

În această lună, în ziua a şaptesprezecea, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Antonie cel mare.

Stih: Cerul cu unul cel mai mare şi decât îngerii s-a îmbogăţit,
Fiindcă pe Antonie mai marele sihaştrilor a primit.
În această lună în a şaptesprezecea zi,
Antonie viaţa părăsi.

Acesta era de neam egiptean, învăţat de la părinţii săi şi de la moşi credinţa în Hristos, şi a trăit pe vremea lui Diocleţian şi Maximian, ajungând până în zilele bine credinciosului împărat Constantin şi feciorilor lui, şi dându-se pe sine în viaţa monahală, atâta a întrecut pe toţi, cât s-a făcut pildă celor mai de pe urmă, şi ce este mai minunat lucru, că întâi foarte în scurtă vreme s-a făcut începător şi dascăl celei peste firea omenească împărăţii şi singur numai a ajuns la hotarul cel mai desăvârşit, precum arată istoria lui.

Însă mult este a povesti noi cele ce sunt lăudate şi vestite la toţi, atâta numai trebuie să zicem, că aflându-se în trup muritor se depărta de la cele trupeşti şi vedea suişurile sufletelor, şi pe dracii ce-l dosădeau, care este lucrul firii celei peste fire şi fără de trup.

Deci trăind o sută şi cinci ani, s-a mutat la Domnul; iar soborul lui se face în biserica cea mare.

Şi viaţa lui s-a scris de marele Atanasie, episcopul Alexandriei.